

שנים אוהוין פרק ראשון בבא מציעא

ב.

עין משפט
נר מצוה

(א) ב"ב קע"ט. (ב) [לקמן ט.].
(ג) לקמן כ. ב"ב קי"ג.
(ד) רבינו רש"י (ה) [עין
רש"י, ו] [לקמן ט.].
(ו) [רש"י, ח] שהגבחה.
(ז) רש"י (ט) ודף קי"ג.
(ח) [נדבית כג, ט] [ב"ב
קכ, ט] [ו"ד אה"א].

תורה אור השלם

1 וכן תעשה לחמרו וכן
תעשה לשמלתו וכן
תעשה לכל אברת אחרך
אשר תאבד ממנו
ומצאתה לא תוביל
להתעלה: דברים כב ג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה היו וכו'
אח"כ דרוכב ומנחם:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה וזה ב"י התם
ה"ם וכו'. ע"ן לקמן דף
קטו ע"א מוס' ד"ה וכו':

מוסף רש"י

ומצאתה. שהיא קרייה
מלאה, דאתאי לידיה
משמע. ואפילו הכי אחר
ולא עובד טובים, ולמך
שאבדת כעני מותרת, ולא
חומא כי אמעט אבדת
כעני מלכות אחריה
אמעט, אבל אי נקטה חייב
לאסוריה (לקמן כ.ו).
ואמרי לה כד'. שם מסת
(גיטין פה).

שנים אוהוין בטלית. דוקא אוהוין דשניהם מוחזקים צה ואין
לזה כח צה יותר מזה שאילו היתה ציד אחד לצדו היו אידך
המוציא מחזירו ועליו להביא ראיה צדדים שהיא שלו ואינו נאמן זה
ליטול בשצועה: זה אומר כולה שלי. בגמרא מפרש למאי תנא

שנים

א"א אוהוין בטלית זה אומר אני מצאתיה וזה
אומר אני מצאתיה זה אומר כולה שלי וזה
אומר כולה שלי זה ישבע שאין לו בה פחות
מחציה וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה
ויחלוקו וזה אומר כולה שלי וזה אומר חציה
שלי האומר כולה שלי ישבע שאין לו בה
פחות משלשה חלקים והאומר חציה שלי
ישבע שאין לו בה פחות מרביע זה נוטל
שלשה חלקים וזה נוטל רביע: ה"ו היו שנים
רוכבין על גבי בהמה או שהיה אחד רוכב
ואחד מנהיג זה אומר כולה שלי וזה אומר
כולה שלי זה ישבע שאין לו בה פחות מחציה
וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה ויחלוקו
בזמן שהם מודים או שיש להן עדים חולקין
בלא שבועה: ג"מ' למה לי למתנא זה אומר
אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה זה אומר
כולה שלי וזה אומר כולה שלי ליתני חדא
חדא קתני זה אומר אני מצאתיה וכולה שלי
וזה אומר אני מצאתיה וכולה שלי וליתני אני
מצאתיה ואנא ידענא דכולה שלי אי תנא אני
מצאתיה הוה אמינא מאי מצאתיה ראיתיה
אע"ג דלא אתאי לידיה בראיה בעלמא קני
תנא כולה שלי דבראיה לא קני ומי מצית
אמרת מאי מצאתיה ראיתיה: והא אמר
ר"בנאי ומוצאתה דאתאי לידיה משמע אין
ומוצאתה דקרא דאתא לידיה משמע ומיהו
תנא לישנא דעלמא נקט ומדחוי ליה אמר
אנא אשכחית ואע"ג דלא אתאי לידיה בראיה
בעלמא קני תני כולה שלי דבראיה בעלמא
לא קני לה וליתני כולה שלי ולא בעי אני
מצאתיה אי תני כולה שלי הוה אמינא
בעלמא דקתני מצאתיה בראיה בעלמא קני
תנא אני מצאתיה והדר תנא כולה שלי
דממשנה יתירה אשמעינן דראיה לא קני ומי
מצית אמרת חדא קתני והא זה וזה קתני זה
אומר אני מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה
זה אומר כולה שלי וכו' אמר רב פפא ואיתמא

שנים אוהוין בטלית. אידי דליירי בהגזל בתרא (ב"ב דף ק"ע).
מחלוקת נסורת נגר ובעל הצית דקתני צמעלד הרי
אלו שלו ובכשיל הרי אלו של בעל הצית תני הכא נמי דיני
חלוקות ואע"ג דתמרי מסכתא אין סקר למשנה (א) ואיכא מ"ד כולה
נויקין לאו חדא מסכתא הוא ה"מ
לענין מחלוקת ואח"כ סתם לפי שרבי
לא היה לומד כסדר אלא כמו שהיו
חפצים התלמידים אבל כשחזרם על
הסדר חזרם וזריך בכל מסכתא
טעם למה נשנית אחר שלפניה
כדדייק בריש מסכת שבועות (דף כ:)
מכדי תנא ממכות קסליק כו' וכן
בסוטה (דף כ:).

ויחלוקו. תימה דמאי שנא
מההיא דלרצא דלמנר
כל דללים גבר פרק חוקת הצנים
(ב"ב דף ק"ג ו"ט) וי"ל דלוחוין שאני
דחשיב כאלו כל אחד יש לו צה צדאי
החלי דלנן סהדי דמאי דתפיס האי
לידיה הוא וכן צמנה שלישי דמדמי
בגמרא לטלית חשיב שהוא שהנפקד
תופס צחוקת שניה כאלו הם עצמם
מוחזקים צו לכך משני דהתם ודאי
דמד מינייהו הוא ואין החלוקה יכולה
להיות אמת ולכך יהא מונח אבל
טלית דאיכא למימר דתרווייהו הוא
יחלוקו וכן שנים אדוקים צטנר
דמדמי לקמן (דף ק"ג) למתני משום
דשניהם אדוקים צו דהחלוקה יכולה
להיות אמת דאפשר שפרע לו החלי
וצמנה אין דרך שיקנה לו החלי אחרי
שהוא ציד חזירו אבל צלרצא אע"ג
דאפשר שהיא של שניהם כיון דאין
מוחזקין צו הוי דינא כל דללים גבר
ולסומכוס אע"ג דאין מוחזקין צו ואין
החלוקה יכולה להיות אמת היכא
דאיכא דררא דממונא פירוש שבלא
טענותיהם יש ספק לצית דין יחלוקו:
וזה נוטל רביע. וא"ת יהא נאמן
דחזיו שלו מיגו דאי צעי אומר
כולה שלי כדלמרי' בגמ' (לקמן דף ט).
האי מיגו גופיה לפטרו משבועה אי
לא משום דליערומי קמערים ומפרש
ריצ"ס דמיגו להוציא לא אמרי' דחזיו
השני מוחזק זה כמו זה וההיא דחוקת
הצנים (ב"ב דף ק"ג ו"ט) דגחין ולחיש
ליה לרצה אין שטרלא זיפא הוא
ומיגו שטרלא מעליא הוא לי צדי
ואצד והימניה רצה להוציא צמיגו דאי
צעי אמר שטרלא מעליא הוא ה"ס
היינו טעמא משום דאפי' הוה שתיק
רק שלא היה מודה שהוא מווייף היה
נאמן כי החתימה היתה נכרת לעומדים
שם ורצ יוסף אית ליה דלפילו מיגו
לא הוה כיון שטענה ראשונה שהוא
טוען צהאי שטרלא הוא שקר ואין
לומר מיגו אלא היכא שטענמו

א א מיי פ"ט מהלכות
טוען וטען ה"ו סמג
עשין זה טוש"ע ח"מ סי'
קלח סעיף א:
ב ב מיי שם הלכה ח
טוש"ע שם סעיף ב:
ג ג מיי שם הלכה ז
טוש"ע שם סעיף א:
ד ד מיי פ"ז מהלכות
גזילה ואצרה ה"ו א
סמג עשין על טוש"ע ח"מ
סי' רמח סעיף א:
ה ה מיי פ"ב מהלכות
מכירה ה"ו ד ועין
צהשנות וצמ"מ סמג עשין
פב טוש"ע ח"מ סי' רכב
סעיף א:

רבינו חננאל

שנים אוהוין בטלית זה
אומר אני מצאתיה
וכו'. ואקשי ע"ה למה לי
למתנא תוב זה אומר כולה
שלי הלא באומר אני
מצאתיה משמע דכולה
שלי היא. ופרקי הא
אתא לאשמעינן דבראיה
בעלמא לא קני לה
למצאה. הא לא מיבעיא
דהא אמר רבינא ומצאתה
דאתאי לידיה משמע.
דבוי רבינא בהגזל בתרא
במצאה וסיפא דקתני זה
אומר כולה שלי בקנייתא
ונתני דמיה לבעליה

ראשונה היא אמת מיגו שהיה טוען אחרת ולכך אינו מיגו אפילו להחזיק כגון צעודא קמייתא וא"ת וימא דאין ספק מוציא מידי ודאי
דהאומר כולה שלי יש לו צדאי חזיה והאומר חזיה שלי ספק אס לי צה כלום כדלמרינן צפרק החולץ (ביבמות דף ל"ח). ספק ויצם צבאו לחלוק
צנכסי ספק ספק אמר אנה צר מתנא אנה ואית לי פלגא ויצם אמר את צרא דידי ולית לך ולא מידי הוה ליה יצם ודאי וספק ספק ואין ספק
מוציא מידי ודאי וי"ל דהתם יצם שהוא צנו של צבא הוי ודאי יורשו ולא יוציא הספק מספק ממנו אבל הכא אין סברא מה שהוא ודאי צחליו
שיועיל לו לחזיו השני: **בראיה בעלמא קנה.** אע"ג דקתני צמנתי' (לקמן דף ט): ראה את המציאה ואמר לחזירו תנה לי דלא קנה צראיה
וכן ראה את המציאה ונפל עליה (לקמן דף י). קתני נמי דלא קני מצי למדחי כיון דלמנר תנה לי או שנפל עליה גלי דעתיה דלא ניחא ליה למקני
עד שיגיע לידו: **דבראיה בעלמא לא קני.** והא דלמרי' צפרק הצית והעלייה (לקמן דף ק"ח). וטו הצטה צהפקר קני העינו צעשה מעשה
כל דהו כגון שגדר גדר קטן: **והא** זה וזה קתני. איכא דוכמי דפריך כי האי גוונא ואיכא דוכמי דלא פריך: ועי' מוס' צטורות דף לא: ד"ה א"כ: